

La rèplica és a l'avinguda de Maria Girona, a la nova passarel·la del Llobregat

La pedra del pas de la barca

El 8 de desembre es va obrir al públic el nou accés al riu Llobregat. L'entrada a la nova zona de passeig és a l'avinguda de Maria Girona, davant de les Termes Romanes. El recorregut oficial de l'acte d'obertura va començar en aquell punt.

Les autoritats hi van descobrir un element històric que simbolitza com cap altre el retrobament entre la ciutat i el riu: una rèplica idèntica de la pedra de la barca de Sant Boi. Al segle XVIII, aquesta pedra o fita indicava el lloc exacte per on creuava el pas de barca entre les dues ribes del riu.

Des de l'any 1301, es van construir diferents ponts de fusta per travessar cap a l'altra banda. Aquests ponts van tenir durant segles un paper fonamental en el

desenvolupament econòmic del delta del Llobregat. Però les riuades els arrossegaven i destruïen amb freqüència. Per aquest motiu, durant llargues temporades l'anomenada *barca de Semboy* tornava a ser l'únic mitjà disponible per travessar l'aigua. El pas de barca era, doncs, lloc de pas obligat, punt de trobada i centre neuràlgic de la vida local.

L'original de la fita que assenyala aquest punt forma part d'una de les columnes del porxo de la masia de Can Comes, molt a prop de Sant Boi però en el terme municipal del Prat. L'Ajuntament vol que el punt on s'ha situat la rèplica d'aquesta simbòlica pedra sigui el km.0 del futur anell verd de la ciutat i altres camins verds.

Arxiu Històric Municipal (AHMSBL)

El riu vermell

Hi ha dues hipòtesis sobre l'origen de la denominació del Llobregat. Una d'elles afirma que vol dir "llobrec" o "ombrívol" i que aquest nom està relacionat amb el fet que el curs del riu transcorre, durant bona part del recorregut, encaixat entre muntanyes. La hipòtesi més estesa, però, atribueix el nom als romans, que l'haurien batejat com a *flumen Rubricatus* (riu Roig), en referència a la tonalitat vermellova de les terres on neix, que tenyien les seves aigües en èpoques de crescuda. El pas del temps hauria canviat "Rubricatus" per "Lubricatus" i, més tard, "Llobregat".

Deia La Trinca, amb sentit de l'humor i potser recança, que el Llobregat és "amarronat". En l'antiguitat, en canvi, pensaven que era vermell.